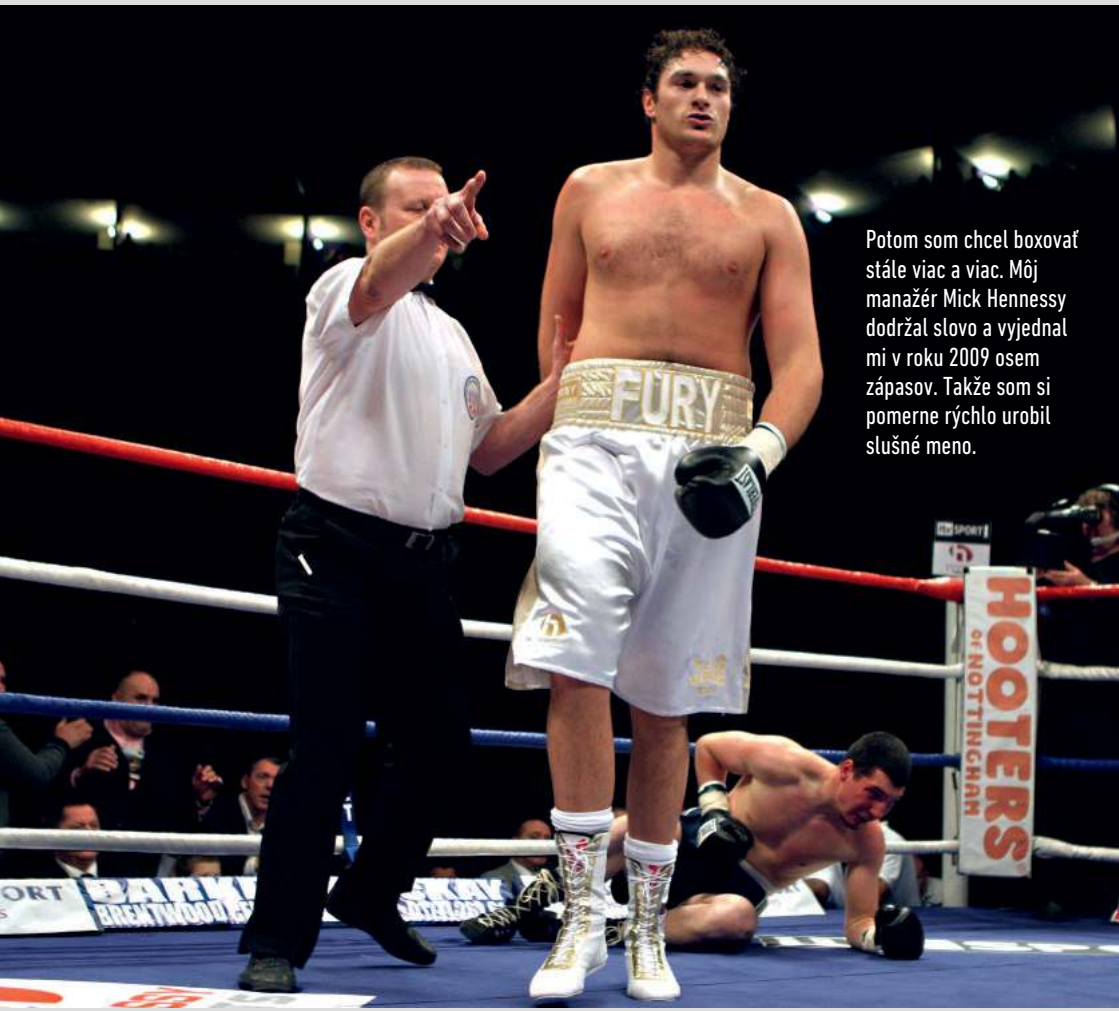

Ako profesionál som debutoval v decembri 2008. Chcel som urobiť okamžitý dojem a to sa mi aj podarilo, keď som už v prvom kole vyhral technickým KO nad maďarským boxerom Bélom Gyöngyösim.

Potom som chcel boxovať stále viac a viac. Môj manažér Mick Hennessy dodržal slovo a vyjednal mi v roku 2009 osem zápasov. Takže som si pomerne rýchlo urobil slušné meno.

Za celý čas som absolvoval vlastne len štyri naozaj ťažké zápasy. V roku 2018 dramatický súboj o titul s Deontayom Wilderom, potom v roku 2010 duel s Johnom McDermottom (lebo som nebol zdravotne fit), v roku 2013 v New Yorku so Stevom Cunninghamom a napokon to bol zápas s mojou depresiou. To bol zďaleka ten najťažší spomedzi všetkých.

Druhý duel s Johnom McDermottom som zvládol čisto vďaka guráži. Už po štyroch kolách som nemal v nádrži nič. V siedmom kole som dostal hlavou úder do oka, ale priznám sa, že som bol taký unavený, že mi to bolo jedno. Boxeri občas pri otvorenej rane spanikária, no keď som vtedy zacítil krv, v duchu som si povedal: „Výborne. To bude v telke skvele vyzerať!“

Apríl 2013. Pod žiarivými reflektormi Madison Square Garden sme mali so Stevom Cunninghamom v prvom kole zopár dobrých výmen, čo sa divákom páčilo.

Yankeeom sa to zapáčilo o to väčšmi, keď som sa ocitol na začiatku druhého kola na podlahe ringu. Spustil som ruky, bol som trochu mimo, a tak som po Cunninghamovom pravom háku letel do povrazov.

Bola z toho naozajstná boxerská dráma. Napokon som ním otriasol spodným hákom a potom sa po mojom pravom háku skĺzol po povrazoch na zem. Keď ho odrátali, vyskočil som na povrazy a roztiahol ruky doširoka ako Russell Crowe vo filme *Gladiátor*: „Ešte nemáte dosť zábavy?“

Hľadá sa Kličko. V lete 2010 mi zavolal legendárny boxerský tréner Emanuel Steward, zvaný Manny, či by som neprišiel do Rakúska do tréningového tábora Vladimira Klička. Chytil som šancu za pačesy.

Šiel som do Rakúska s tým, že stretnem Supermana, no Kličko pôsobil ako obyčajný chlapík, akurát v boxerských rukaviciach. Nevšimol som si na ňom nič zvláštne. Keď sme sa v novembri 2015 napokon stretli v ringu v boji o jeho tituly majstra sveta v ťažkej váhe, vedel som, že ho porazím.

Na druhej tlačovke v Anglicku som ukradol celú šou, keď som tam prišiel v kostýme Batmana a dokonca zinscenoval bitku s Jokerom!

Okrem mojej rodiny a môjho tímu mi nikto nedával najmenšiu šancu. Jednoducho prevládal názor, že Kličko je proste vyššia liga než ja.

Kličko vždy prevalcoval svojich súperov, ale dovtedy nikdy neboxoval s niekým ako ja. Ja som bol veľký a silný, mal som lepšie nohy a pružnejšie série úderov. Pustil som sa s tým doňho od samého začiatku.

„Tyson Fury, reprezentant Spojeného kráľovstva, je novým zjednoteným majstrom sveta!“ Vyskočil som od radosti do vzduchu. Môj tatko skoro skolaboval. Náš sen sa stal skutočnosťou.

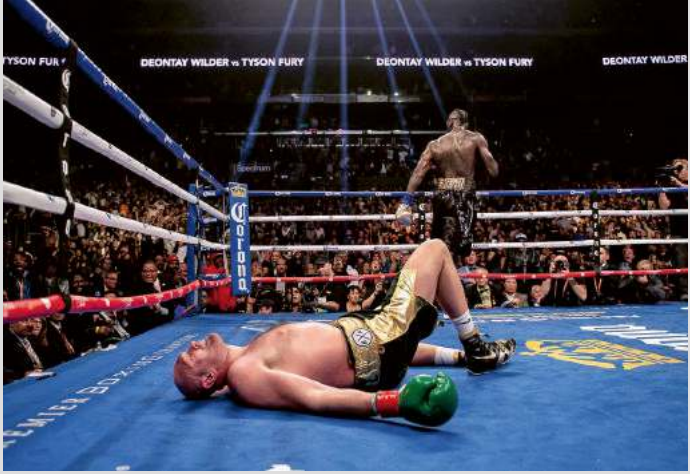
December 2018. „Si hotový, si hotový. Dám ti lekciu, ty sráč." Takto som pokrikoval pred prvým gongom a celé prvé kolo na Deontaya Wildera v zápase o titul majstra sveta v ťažkej váhe vo formáte WBC.

Wilder nevedel, ako sa mi dostať na kobylku. Mal v pästiach dynamit, ale nedokázal mi zasadiť ani jeden úder. Ja som bol v laufe, triafal som ho presne a Wilder čoskoro pôsobil dosť unavene. Nedokázal odolávať mojim útokom.

Dvanáste kolo – to je spomienka na celý život. Wilder ma trafil zdrvujúcou pravačkou a potom mi ešte zasadil ľavý hák. Šiel som k zemi.

Zvalil som sa do povrazov ako podťatý. Ten je už hotový, určite si pomyslel Wilder, všetci diváci v aréne a milióny pri televízoroch na celom svete...

Ale o päť sekúnd neskôr som sa pozviechal, a ako som sa dvíhal na nohy, temnota sa zrazu zmenila na svetlo. Tak to bolo predurčené, nech sa v mojom živote dialo čokoľvek. Mal som prehrať s Wilderom; mal som potom prudko vstať na nohy.

Po záverečnom gongu som triumfálne zodvihol ruky a vyskočil na povrazy, aby som pozdravil fanúšikov. Tí ma oslavovali ako víťaza, no súčasne boli nadšení aj z jedného z najväčších comebackov v histórii boxu.

Viva Las Vegas. S Tomom Schwarzom, jún 2019. Vypožičal som si trochu zo scenára filmu *Rocky IV.*, keď som si obliekol ten istý úbor s americkou vlajkou, ako mal na sebe Apollo Creed v boji s Ivanom Dragom. A potom som predviedol šou hodnú príchodu do ringu.

Vegas, diel druhý. Otto Wallin, september 2019. V treťom kole ma Wallin trafil krátkym ľavým hákom a otvoril mi ranu nad okom. To bolo najťažšie zranenie za celú moju boxerskú kariéru. Niektorí boxeri sa v takom prípade stiahnu do obrany, ale ja som sa na Švéda vrhol a vytriasol z neho dušu.

Môj zošívač Jorga odviedol takú dobrú prácu, že som mu priplatil bonus. Ale aj tak si to vyžadovalo päťdesiat štichov.